

UCHWAŁA Nr 334 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 października 1963 r.

w sprawie planowania oraz kontroli zatrudnienia i funduszu płac, związanych z rozwojem techniki w przedsiębiorstwach przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego.

§ 1. W przedsiębiorstwach przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego, zwanych dalej w skrócie „przedsiębiorstwami”, wprowadza się podział funduszu płac na:

- 1) fundusz płac przeznaczony na wykonywanie bieżących zadań produkcyjnych, zwany dalej „funduszem płac produkcji bieżącej”, oraz
- 2) fundusz płac przeznaczony na realizację zadań z zakresu rozwoju techniki, zwany dalej „funduszem płac rozwoju techniki”.

§ 2. Fundusz płac rozwoju techniki obejmuje:

- 1) w zakresie osobowego funduszu płac:
 - a) płace pracowników umysłowych i fizycznych, zatrudnionych na stałe w określonych komórkach organizacyjnych oraz na stanowiskach pracy, wyodrębnionych w schemacie organizacyjnym przedsiębiorstwa, w których prowadzi się wyłącznie lub w przeważającej mierze prace związane z rozwojem techniki, zwanych dalej „komórkami rozwojowymi”,
 - b) płace pracowników fizycznych, zatrudnionych w pozostałych komórkach organizacyjnych przedsiębiorstwa, w części dotyczącej realizacji przedsięwzięć rozwoju techniki;
- 2) w zakresie bezosobowego funduszu płac — wynagrodzenia za prace dotyczące przedsięwzięć rozwoju techniki.

§ 3. Wykaz komórek rozwojowych (§ 2 pkt 1 lit. a) ustalają jednostki nadrzędne nad przedsiębiorstwami na podstawie wytycznych określonych przez Ministra Przemysłu Ciężkiego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki.

§ 4. 1. Za przedsięwzięcia rozwoju techniki w rozumieniu niniejszej uchwały uważa się tematycznie określone prace, zawarte w planach rozwoju techniki przedsiębiorstw,

sporządzanych według zasad określonych odrębnymi przepisami. W szczególności za przedsięwzięcia takie uważa się:

- 1) prace konstrukcyjno-doświadczalne, laboratoryjne i naukowo-badawcze,
- 2) prace dotyczące przygotowania i uruchomienia produkcji nowych maszyn, urządzeń i wyrobów oraz zasadniczej modernizacji i rekonstrukcji dotychczasowej produkcji,
- 3) przedsięwzięcia techniczno-organizacyjne, głównie zaś przedsięwzięcia dotyczące mechanizacji, automatyzacji oraz wprowadzania nowych i rozszerzania postępowych procesów technologicznych.

2. Nie zalicza się do przedsięwzięć rozwoju techniki w rozumieniu niniejszej uchwały czynności produkcyjnych, związanych z nową produkcją po jej uruchomieniu na skalę przemysłową.

3. Część funduszu płac rozwoju techniki, o której mowa w § 2 pkt 1 lit. b) oraz pkt 2, ustala się w planie na podstawie przewidywanej pracochłonności poszczególnych tematów prac.

§ 5. Zasady ustalania funduszu płac rozwoju techniki, określone w §§ 2—4, obowiązują bez względu na źródło finansowania kosztów prac z zakresu rozwoju techniki w przedsiębiorstwie.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa ustalają w planie techniczno-ekonomicznym w podziale kwartalnym:

- 1) zatrudnienie pracowników wynagradzanych z funduszu płac rozwoju techniki z podziałem na:
 - a) pracowników umysłowych,
 - b) pracowników fizycznych;
- 2) fundusz płac rozwoju techniki z podziałem na:
 - a) osobowy fundusz płac pracowników umysłowych z wyodrębnieniem funduszu premiowego,
 - b) osobowy fundusz płac pracowników fizycznych,
 - c) bezosobowy fundusz płac.

2. Fundusz płac rozwoju techniki, zawarty w planie techniczno-ekonomicznym, stanowi dla przedsiębiorstw limit, będący podstawą kontroli wydatkowania tego funduszu. Fundusz płac rozwoju techniki nie podlega korekcie w zależności od przebiegu wykonania planu produkcji.

§ 7. 1. W narodowych planach gospodarczych ustala się dla przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego resortu przemysłu ciężkiego dwa odrębne dyrektywne wskaźniki funduszu płac:

- 1) wskaźnik dyrektywny funduszu płac produkcji bieżącej oraz
- 2) wskaźnik dyrektywny funduszu płac rozwoju techniki.

2. W obu wskaźnikach dyrektywnych, o których mowa w ust. 1, wyodrębnia się bezosobowy fundusz płac.

§ 8. 1. Minister Przemysłu Ciężkiego dokonuje podziału dyrektywnego wskaźnika funduszu płac rozwoju techniki między zjednoczenia, które dokonują następnie jego podziału między przedsiębiorstwa.

2. Przy podziale wskaźnika Minister Przemysłu Ciężkiego oraz zjednoczenia tworzą rezerwy, wynoszące łącznie co najmniej 5% osobowego i 25% bezosobowego funduszu płac rozwoju techniki.

§ 9. 1. W przypadkach uzasadnionych zwiększeniem zakresu prac nad rozwojem techniki albo ich przyspieszeniem dyrektor przedsiębiorstwa może, zarówno na etapie planowania, jak i w toku wykonywania planu, zwiększyć dyrektywny wskaźnik funduszu płac rozwoju techniki przy jednoczesnym odpowiednim zmniejszeniu funduszu płac produkcji bieżącej, pod warunkiem utrzymania w planie i wykonywania dyrektywnych zadań produkcyjnych.

2. Nie można zwiększać funduszu płac produkcji bieżącej kosztem funduszu płac rozwoju techniki.

§ 10. 1. Zjednoczenie może na wniosek przedsiębiorstwa zwiększyć jego roczny limit funduszu płac rozwoju techniki z rezerwy własnej lub w razie jej wyczerpania wystąpić o zwiększenie limitu z rezerwy ministerstwa.

2. Kontrolę gospodarowania funduszem płac rozwoju techniki sprawują jednostki nadrzędne nad przedsiębiorstwami.

§ 11. 1. Wyплаты z funduszu płac rozwoju techniki dokonywane są przez bank do wysokości kwot przewidzianych na ten cel w planie rocznym z uwzględnieniem zwiększeń, o których mowa w § 9 ust. 1 oraz w § 10 ust. 1; zapłańowane, a nie wykorzystane w poszczególnych kwartałach kwoty funduszu płac rozwoju techniki mogą być wykorzystywane przez przedsiębiorstwo w następnych kwartałach danego roku, z zastrzeżeniem przepisu § 4 uchwały nr 270 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1961 r. w sprawie wykorzystywania rezerw funduszu płac i planowanego zatrudnienia w przedsiębiorstwach na rozrachunku gospodarczym (Monitor Polski Nr 62, poz. 266)

2. W razie stwierdzenia przez bank nieprawidłowej gospodarki funduszem płac rozwoju techniki bank ma prawo żądać od przedsiębiorstwa usunięcia nieprawidłowości. W razie niewykonania tego żądania w ciągu 30 dni bank występuje do jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem z wnioskiem o wstrzymanie pracownikom dyrekcji przedsiębiorstwa, do czasu usunięcia nieprawidłowości, wypłaty premii z zasadniczego funduszu premiowego przewidzianego w odrębnych przepisach.

§ 12. W celu ustalenia faktycznych wypłat z części funduszu płac rozwoju techniki, określonej w § 2 pkt 1 lit. b) oraz pkt 2, przedsiębiorstwa prowadzą ewidencję czasu pracy i płac pracowników fizycznych oraz wynagrodzeń z bezosobowego funduszu płac — według zleceń, wystawianych na poszczególne prace.

§ 13. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego zapewni w ramach obowiązującej sprawozdawczości statystycznej z za-

kresu zatrudnienia i płac wyodrębnienie danych dotyczących:

- 1) funduszu płac produkcji bieżącej,
- 2) funduszu płac rozwoju techniki,
- 3) zatrudnienia pracowników wynagradzanych z funduszu płac, wymienionego w pkt 1 i 2.

§ 14. Na rok 1964 ustala się następujący tryb planowania funduszu płac:

1. W zakresie ustalania w narodowym planie gospodarczym dyrektywnego wskaźnika funduszu płac oraz jego podziału między zjednoczenia i przedsiębiorstwa stosuje się dotychczasowe zasady i tryb z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ust. 2—7.

2. Upoważnia się Ministra Przemysłu Ciężkiego do zwiększenia w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów dyrektywnego wskaźnika funduszu płac, ustalonego dla tego resortu w narodowym planie gospodarczym na 1964 r., w części dotyczącej przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego, o globalną kwotę funduszu płac, jaka — zgodnie z zasadami stosowanymi w 1963 r. — byaby w 1964 r. przyznana przedsiębiorstwom tego przemysłu na wykonywanie zadań rozwoju techniki, finansowanych z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego; zwiększenie to dotyczyć powinno zarówno osobowego, jak i bezosobowego funduszu płac.

3. Z ogólnej sumy dyrektywnego funduszu płac, zwiększonego w sposób określony w ust. 2, przed jej podziałem między podległe jednostki, Minister Przemysłu Ciężkiego wydzieli rezerwę osobowego i bezosobowego funduszu płac na nie przewidziane wydatki przedsiębiorstw, związane z wykonywaniem przez nie planów rozwoju techniki. Część rezerwy Minister Przemysłu Ciężkiego pozostawi do swojej dyspozycji, pozostałą zaś część rozdzieli między zjednoczenia przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego.

4. Po wydzieleniu rezerwy Minister Przemysłu Ciężkiego dokona podziału pozostałej kwoty zwiększonego wskaźnika funduszu płac między zjednoczenia, te zaś z kolei — między zgrupowane w nich przedsiębiorstwa.

5. Po otrzymaniu wskaźnika (ust. 4) przedsiębiorstwo wyodrębni w planie techniczno-ekonomicznym fundusz płac rozwoju techniki według kryteriów określonych niniejszą uchwałą oraz przedstawi go zjednoczeniu do zatwierdzenia.

6. Po zatwierdzeniu przez zjednoczenie wydzielony w planie techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa fundusz płac rozwoju techniki staje się wskaźnikiem dyrektywnym w rozumieniu niniejszej uchwały.

7. Suma wskaźników (ust. 6) przedsiębiorstw podległych zjednoczeniu, powiększona o przydzieloną temu zjednoczeniu rezerwę (ust. 3), stanowić będzie łączny wskaźnik dyrektywny danego zjednoczenia. Suma wskaźników zjednoczeń przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego, powiększona o rezerwę utworzoną w ministerstwie, stanowić będzie łączny wskaźnik dyrektywny resortu przemysłu ciężkiego w zakresie przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego.

§ 15. Do trybu wydatkowania funduszu płac rozwoju techniki, wykorzystywania jego rezerw, kontroli jego wydatkowania oraz ewidencji i sprawozdawczości statystycznej z tego zakresu w roku 1964 — mają odpowiednio zastosowanie przepisy §§ 9—13.

§ 16. Upoważnia się Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do rozciągnięcia w porozumieniu z Ministrem Finansów i Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki przepisów niniejszej uchwały na inne resorty bądź też gałęzie przemysłu.

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz